

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.7.2026 r.
COM(2026) 369 final

2026/0199 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Republikę Litewską i Rzeczpospolitą Polską do stania się stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową oraz stronami zmiany tej konwencji w interesie Unii Europejskiej oraz do złożenia oświadczenia w sprawie stosowania odpowiednich wewnętrznych przepisów prawa Unii

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W Unii Europejskiej systemy odpowiedzialności państw członkowskich za szkodę jądrową są regulowane prawem krajowym. W 23 z 27 państw członkowskich główne zasady tych systemów zostały jednak ukształtowane przez dwie konwencje międzynarodowe przyjęte pod auspicjami dwóch różnych organizacji międzynarodowych, które zharmonizowały przepisy krajowe w dziedzinie odpowiedzialności cywilnej za szkody jądrowe: konwencję paryską i wiedeńską.

Te konwencje międzynarodowe, przyjęte na początku lat 60. XX wieku, funkcjonowały przez blisko 25 lat bez istotnych zmian.

Konwencja paryska o odpowiedzialności strony trzeciej w dziedzinie energii jądrowej (zwana dalej „konwencją paryską”) została przyjęta w Paryżu w 1960 r. pod auspicjami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) i jest otwarta dla członków tej organizacji oraz dla innych państw, jeżeli strony konwencji wyrażą na to zgodę. Była ona zmieniana na przestrzeni lat kilkoma protokołami i została uzupełniona konwencją uzupełniającą z dnia 31 stycznia 1963 r. do konwencji paryskiej z dnia 29 lipca 1960 r. (zwaną dalej „dodatkową konwencją brukselską”). Celem dodatkowej konwencji brukselskiej było zapewnienie dodatkowych środków finansowych na zrekompensowanie szkód spowodowanych incydem jądrowym, w przypadku którego fundusze konwencji paryskiej okazałyby się niewystarczające. Jest ona otwarta wyłącznie dla umawiających się stron konwencji paryskiej.

Konwencja paryska i dodatkowa konwencja brukselska zostały ostatnio zmienione protokołami w 2004 r., które weszły w życie 1 stycznia 2002 r.

Konwencja wiedeńska o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową z 1963 r. (zwana dalej „konwencją wiedeńską”), przyjęta pod auspicjami Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA), służy harmonizacji prawa krajowego umawiających się stron przez ustanowienie pewnych minimalnych norm w celu zapewnienia ochrony finansowej przed szkodami wynikającymi z niektórych pokojowych zastosowań energii jądrowej. Konwencja ma na celu zapewnienie, aby wszystkie umawiające się strony posiadały przepisy ustawowe i wykonawcze zgodne z systemem prawnym dotyczącym odpowiedzialności cywilnej za szkody jądrowe przewidzianym w konwencji. Protokół z 1997 r. zmieniający konwencję wiedeńską został wynegocjowany z myślą o lepszym uregulowaniu odszkodowań przysługujących poszkodowanym w incydentach jądrowych i wszedł w życie 4 października 2003 r.

Umawiające się strony konwencji paryskiej nie są stronami konwencji wiedeńskiej i odwrotnie. Pomimo podobieństwa między konwencją paryską a wiedeńską nie zapewniły one jednolitego systemu odpowiedzialności cywilnej wszystkim państwom będącym stronami którejkolwiek z tych konwencji. Obie konwencje funkcjonowały w oderwaniu od siebie, tak że każda z nich przysparzała korzyści jedynie ofiarom na terytorium jej własnych umawiających się stron.

Z tego powodu przyjęto wspólny protokół z 1988 r. dotyczący stosowania konwencji paryskiej i wiedeńskiej w celu ustanowienia stosunków traktatowych między umawiającymi się stronami konwencji wiedeńskiej a umawiającymi się stronami konwencji paryskiej oraz w celu wyeliminowania konfliktów, które mogą wynikać z jednoczesnego stosowania obu konwencji do tego samego incydentu jądrowego. W związku z tym wspólny protokół jest

otwarty wyłącznie dla państw będących stronami konwencji wiedeńskiej lub konwencji paryskiej.

Od jego wejścia w życie 27 kwietnia 1992 r. państwa będące stronami konwencji paryskiej albo konwencji wiedeńskiej, jak również wspólnego protokołu, korzystają z obu konwencji. Zatem w razie wystąpienia incydentu jądrowego, za który odpowiedzialność ponosi operator w państwie konwencji paryskiej/wspólnego protokołu, a szkodę ponoszą ofiary w państwie konwencji wiedeńskiej/wspólnego protokołu, ofiary te będą mogły dochodzić odszkodowania za swoją szkodę od odpowiedzialnego operatora w zasadniczo taki sam sposób i w takim samym zakresie, jak gdyby były ofiarami w państwie konwencji paryskiej; to samo dotyczy sytuacji odwrotnej.

Wspólny protokół gwarantuje, że tylko jedna z dwóch konwencji będzie miała zastosowanie do każdego konkretnego incydentu jądrowego, a zarówno odpowiedzialny operator, jak i kwota jego odpowiedzialności są określone w konwencji, której stroną jest państwo, na którego terytorium znajduje się instalacja odpowiedzialnego operatora. Wspólny protokół ma zastosowanie nie tylko do pierwotnej konwencji paryskiej i wiedeńskiej, ale również do wszelkich zmian którejkolwiek z tych konwencji, które obowiązują umawiającą się stronę wspólnego protokołu.

Niektóre państwa członkowskie Unii Europejskiej przystąpiły do konwencji paryskiej (Belgia, Dania, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Niemcy, Niderlandy, Portugalia, Słowenia, Szwecja, Włochy), natomiast Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Estonia, Litwa, Łotwa, Polska, Rumunia, Słowacja i Węgry są stronami konwencji wiedeńskiej.

Ponadto pięć państw członkowskich (Austria, Cypr, Irlandia, Luksemburg i Malta) nie jest stronami żadnej konwencji o odpowiedzialności za szkodę jądrową.

Awaria, która miała miejsce w 1986 r. w elektrowni jądrowej w Czarnobylu w byłym ZSRR, wyraźnie pokazała, że incydent jądrowy może spowodować szkody o wyjątkowej skali i że szkodliwe skutki takiego incydentu nie kończą się na granicach państwa. Międzynarodowe przepisy dotyczące odpowiedzialności za szkodę jądrową udoskonalono przez zainicjowanie zmiany obowiązujących konwencji oraz przyjęcie nowych, aby wprowadzić mechanizmy zapewniające szybkie i skuteczne odszkodowanie za szkody spowodowane incydem jądrowym.

W tych dość rozdrobnionych i złożonych ramach prawnych dotyczących odpowiedzialności za szkody jądrowe w 1997 r. przyjęto kolejną konwencję: Konwencję o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, która ma na celu ustanowienie ogólnoświatowego systemu odpowiedzialności cywilnej i przewiduje minimalną krajową kwotę odszkodowania oraz dalsze zwiększenie kwoty odszkodowania ze środków publicznych udostępnianych przez umawiające się strony, jeżeli kwota krajowa będzie niewystarczająca do zrekompensowania szkód spowodowanych incydem jądrowym. System ten zwiększa zatem pewność prawa i ochronę ogółu społeczeństwa, operatorów, dostawców, kredytodawców, inwestorów i ubezpieczycieli.

W 2011 r., po awarii w elektrowni jądrowej Fukushima Daiichi w Japonii, społeczność międzynarodowa uznała, że incydent jądrowy w jednym miejscu jest wypadkiem jądrowym wszędzie, i potwierdziła znaczenie ustanowienia globalnego systemu odpowiedzialności za szkodę jądrową oraz płynące z niego korzyści.

Konwencja o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową jest otwarta nie tylko dla państw będących stronami konwencji wiedeńskiej albo konwencji paryskiej (w tym wszelkich zmian tych konwencji), ale również dla innych państw, pod warunkiem że ich

ustawodawstwo krajowe jest zgodne z jednolitymi zasadami odpowiedzialności cywilnej określonymi w załączniku do konwencji.

Konwencja ma zastosowanie do szkód jądrowych powstałych w wyniku incydentów jądrowych mających miejsce zarówno w obiektach jądrowych, jak i w trakcie transportu materiałów jądrowych do takich obiektów i z nich. Definicja szkody jądrowej podlegającej odszkodowaniu obejmuje, oprócz utraty życia i uszkodzeń ciała oraz utraty lub uszkodzenia mienia, koszty związane z odbudową środowiska, utratę dochodu pochodzącego z korzyści ekonomicznych z jakiegokolwiek zastosowania środowiska lub jego wykorzystania dla przyjemności oraz koszty środków zapobiegawczych mających na celu zapobieganie szkodom lub ich minimalizację. Konwencja o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową weszła w życie 15 kwietnia 2015 r. i ma obecnie 11 umawiających się stron.

Spośród państw członkowskich UE Czechy, Litwa i Rumunia podpisały Konwencję o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, a Rumunia również ją ratyfikowała, przed przystąpieniem do Unii. Włochy podpisały ją w 1998 r.

13 stycznia 2026 r. podczas konferencji stron Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową w Wiedniu przyjęto w drodze konsensusu zmianę konwencji. Wspomniana zmiana znosi wymóg, aby państwa nieposiadające reaktorów jądrowych wносиły wkład do konwencji ze środków publicznych, i nie ma wpływu na postanowienia konwencji dotyczące jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych. Zmiana wejdzie w życie w dniu, w którym wszystkie umawiające się strony konwencji złożą swoje dokumenty ratyfikacyjne. Z dniem wejścia w życie zmiany nie będzie już możliwe przystąpienie do niezmienionej konwencji.

Podobnie jak w przypadku innych konwencji o odpowiedzialności za szkodę jądrową, również Konwencja o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową zawiera w rozdziale V (Jurysdykcja i prawo właściwe) postanowienia wchodzące w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej UE, ponieważ odnoszą się one do jurysdykcji, uznawania i wykonywania oraz prawa właściwego.

Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 2 TFUE art. XIII Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową może mieć wpływ na prawo wtórne Unii dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych, określone w rozporządzeniu (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona)¹.

Ryzyko wywierania wpływu znajduje potwierdzenie w utrwalonym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w szczególności w opinii 1/03 („opinia w sprawie konwencji z Lugano”) w sprawie kompetencji Wspólnoty do zawarcia nowej konwencji z Lugano o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych. Trybunał wypowiedział się w kwestii kompetencji Wspólnoty Europejskiej do zawarcia nowej konwencji z Lugano i stwierdził, że Wspólnota Europejska posiadała dorozumianą wyłączną kompetencję do zawarcia nowej konwencji ze względu na

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1, <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj>).

przyjęcie wewnętrznego prawodawstwa UE w tej samej sprawie (rozporządzenie Rady nr 44/2001)².

Z drugiej strony rozporządzenie (WE) nr 864/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) wyraźnie wyłącza ze swojego zakresu stosowania zobowiązania pozaumowne wynikające ze szkód jądrowych (art. 1 ust. 2 lit. f)).

Ponieważ postanowienia Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii, a Polska i Litwa wyraziły chęć stania się stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, należy upoważnić je do przystąpienia do tej konwencji w drodze decyzji Rady. Ponieważ data ratyfikacji zmiany konwencji przez wszystkie obecne umawiające się strony Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową jest niemożliwa do przewidzenia, w trosce o skuteczność decyzja Rady upoważni Polskę i Litwę do przystąpienia zarówno do obecnie obowiązującej Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, jak i do jej zmienionej wersji.

Podobnie jak miało to miejsce w przypadku decyzji Rady 2013/434/UE dotyczącej konwencji wiedeńskiej, Polska i Litwa będą musiały złożyć oświadczenie zapewniające dalsze stosowanie przepisów dotyczących uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1215/2012 wśród państw członkowskich będących stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową (obecnie jedynie Rumunia).

Zapewniłoby to jedność unijnej przestrzeni sądowej i swobodny przepływ orzeczeń sądowych w UE, bez wpływu na skuteczne wdrażanie konwencji.

Polska jest już stroną konwencji wiedeńskiej, zmienionej protokołem z 1997 r., oraz wspólnego protokołu z 1988 r. dotyczącego stosowania konwencji paryskiej i wiedeńskiej.

Przystąpienie do Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową będzie również wspierać realizację programu polskiej energetyki jądrowej (PPEJ) z 2020 r., który przewiduje budowę kilku elektrowni jądrowych w Polsce, począwszy od kwietnia 2027 r., również zgodnie z celem stopniowej dekarbonizacji polskiego systemu elektroenergetycznego. Ustanowienie międzynarodowego funduszu uzupełniającego krajowe odszkodowania zwiększy pewność prawa dla inwestorów i dostawców oraz wzmocni ochronę potencjalnych ofiar incydentów jądrowych. Ponadto, ponieważ zamówienia na budowę pierwszej elektrowni jądrowej w Polsce udzielono konsorcjum amerykańskiemu, a Stany Zjednoczone są już stroną Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, ratyfikacja Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową przez Polskę ustawi wspólne ramy prawne między Polską a Stanami Zjednoczonymi w dziedzinie odpowiedzialności cywilnej za szkody jądrowe i będzie mieć znaczenie również dla innych ewentualnych inwestycji związanych z energią jądrową planowanych w Polsce, będących obecnie na różnych etapach realizacji.

Litwa podpisała Konwencję o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową 30 września 1997 r., przed przystąpieniem do UE. Litwa wyraziła zainteresowanie przystąpieniem do Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową i zwróciła się o upoważnienie do przystąpienia w następstwie dyskusji, która odbyła się na forum Grupy Roboczej ds. Prawa Cywilnego (kwestie ogólne) 13 listopada 2025 r.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1).

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tym obszarze polityki**

Inicjatywa jest spójna z poprzednimi decyzjami Rady przyjętymi już w dziedzinie odpowiedzialności cywilnej za szkody jądrowe, których celem jest upoważnienie państw członkowskich do ratyfikowania konwencji paryskiej i konwencji wiedeńskiej lub przystąpienia do tych konwencji, ze względu na wyłączną kompetencję zewnętrzną UE w odniesieniu do niektórych postanowień umów międzynarodowych.

Decyzją Rady 2004/294/WE z dnia 8 marca 2004 r.³ upoważniono państwa członkowskie będące stronami konwencji paryskiej do ratyfikowania protokołu zmieniającego tę konwencję lub do przystąpienia do niego. Decyzja została przyjęta bez uszczerbku dla stanowiska Austrii, Luksemburga i Irlandii, które nie są stronami konwencji paryskiej.

Decyzją Rady 2007/727/WE z dnia 8 listopada 2007 r. upoważniono Słowenię do ratyfikowania protokołu zmieniającego konwencję paryską, ponieważ w momencie przyjęcia decyzji Rady z 2004 r. Słowenia nie była jeszcze państwem członkowskim Wspólnoty Europejskiej⁴.

Decyzją Rady 2013/434/UE z dnia 15 lipca 2013 r. upoważniono niektóre państwa członkowskie, będące umawiającymi się stronami konwencji wiedeńskiej, do ratyfikowania protokołu z 1997 r. zmieniającego konwencję wiedeńską lub do przystąpienia do niego⁵.

Decyzja ta była skierowana wyłącznie do tych państw członkowskich, które były już umawiającymi się stronami konwencji wiedeńskiej w momencie jej przyjęcia. Decyzja została przyjęta bez uszczerbku dla stanowiska Austrii, Cypru, Luksemburga, Irlandii i Malty.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady jest spójny z ogólną polityką UE, która zakłada podejmowanie działań mających na celu zapewnienie poszanowania wyłącznej kompetencji zewnętrznej UE w kontekście międzynarodowym. Niniejsza inicjatywa jest następstwem kilku innych decyzji Rady dotyczących obszarów polityki innych niż odpowiedzialność za szkody jądrowe, w przypadku których konieczne było upoważnienie państw członkowskich do ratyfikowania lub przystąpienia do konwencji zawierających postanowienia wchodzące w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej UE.

Konwencje te mogą dotyczyć na przykład odpowiedzialności za zanieczyszczenie morza, jak Międzynarodowa konwencja o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami bunkrowymi z 2001 r. (konwencja o olejach bunkrowych) lub Międzynarodowa konwencja o odpowiedzialności i odszkodowaniu za szkodę związaną z przewozem morskim substancji niebezpiecznych i szkodliwych z 1996 r. (konwencja SNS). Państwa członkowskie zostały upoważnione do ratyfikowania tych konwencji lub

³ 2004/294/WE: Decyzja Rady z dnia 8 marca 2004 r. upoważniająca państwa członkowskie będące Umawiającymi się Stronami Konwencji paryskiej o odpowiedzialności osób trzecich w dziedzinie energii jądrowej z dnia 29 lipca 1960 r. do ratyfikowania, w interesie Wspólnoty Europejskiej, Protokołu zmieniającego tą Konwencję lub przystąpienia do niego (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 53).

⁴ 007/727/WE: Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. upoważniająca Republikę Słowenii do ratyfikowania, w interesie Wspólnoty Europejskiej, Protokołu z dnia 12 lutego 2004 r. zmieniającego Konwencję paryską o odpowiedzialności osób trzecich w dziedzinie energii jądrowej z dnia 29 lipca 1960 r. (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 23).

⁵ 2013/434/UE: Decyzja Rady z dnia 15 lipca 2013 r. upoważniająca niektóre państwa członkowskie do ratyfikowania Protokołu zmieniającego Konwencję wiedeńską o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową z dnia 21 maja 1963 r. lub do przystąpienia do niego, w interesie Unii Europejskiej, a także do złożenia oświadczenia w sprawie stosowania odpowiednich wewnętrznych przepisów prawa Unii.

przystąpienia do nich decyzjami Rady dotyczącymi konwencji o olejach bunkrowych⁶ lub konwencji SNS⁷, ponieważ postanowienia dotyczące jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych zawarte we wspomnianych konwencjach miały wpływ na przepisy określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (rozporządzenie Bruksela I).

W 2017 r. przyjęto kolejną decyzję Rady upoważniającą państwa członkowskie do ratyfikowania protokołu z 2010 r. do konwencji SNS lub przystąpienia do niego, w odniesieniu do aspektów związanych ze współpracą sądową w sprawach cywilnych⁸. W tym przypadku postanowienia protokołu z 2010 r. miały wpływ na przepisy dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych określone w rozporządzeniu (UE) nr 1215/2012 (rozporządzenie Bruksela I bis).

Są to tylko niektóre przykłady konkretnie związane z konwencjami dotyczącymi odpowiedzialności i odszkodowania za szkody, można jednak wspomnieć o upoważnieniach udzielonych państwom członkowskim w odniesieniu do innych sektorów, takich jak przewóz towarów, czego przykładem jest Budapeszteńska konwencja w sprawie umowy przewozu ładunków w żegludze śródlądowej (CMNI). W tym przypadku Austria, Belgia i Polska zostały upoważnione do ratyfikowania konwencji lub przystąpienia do niej, ponieważ postanowienie dotyczące wyboru prawa przez strony umowy przewozu objętej zakresem konwencji miało wpływ na przepisy określone w rozporządzeniu (WE) nr 593/2008 w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I)⁹.

Podsumowując, w przypadkach, w których postanowienia konwencji międzynarodowych mają wpływ na przepisy przyjęte w prawie wtórnym UE w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych, konsekwentnie podejmowano odpowiednie działania w celu zapewnienia właściwej koordynacji ram wewnętrznych i zewnętrznych oraz nienaruszania dorobku prawnego UE, zgodnie z Traktatami i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Materialną podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 81 ust. 2 TFUE, który umożliwia między innymi przyjmowanie środków mających na celu zapewnienie wzajemnego

⁶ 2002/762/WE: Decyzja Rady z dnia 19 września 2002 r. upoważniająca Państwa Członkowskie, w interesie Wspólnoty, do podpisania, ratyfikacji lub przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami bunkrowymi z 2001 r. (Konwencji o olejach bunkrowych) (Dz.U. L 256 z 25.9.2002, s. 7).

⁷ 2002/971/WE: Decyzja Rady z dnia 18 listopada 2002 r. upoważniająca Państwa Członkowskie, w interesie Wspólnoty, do ratyfikowania lub przystąpienia do Międzynarodowej Konwencji w sprawie Odpowiedzialności i Rekompensaty za Szkody Związane z Przewozem Morzem Substancji Niebezpiecznych i Szkodliwych z 1996 r. (Konwencji SNS) (Dz.U. L 337 z 13.12.2002, s. 55).

⁸ Decyzja Rady (UE) 2017/770 z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie ratyfikacji przez państwa członkowskie oraz przystąpienia, w interesie Unii Europejskiej, do Protokołu z 2010 r. do Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności i odszkodowaniu za szkodę związaną z przewozem morskim substancji niebezpiecznych i szkodliwych, w odniesieniu do aspektów związanych ze współpracą sądową w sprawach cywilnych (Dz.U. L 115 z 4.5.2017, s. 18).

⁹ Decyzja Rady (UE) 2015/1878 z dnia 8 października 2015 r. upoważniająca Królestwo Belgii i Rzeczpospolitą Polską do ratyfikowania, a Republikę Austrii do przystąpienia do budapeszteńskiej konwencji w sprawie umowy przewozu ładunków w żegludze śródlądowej (CMNI) (Dz.U. L 276 z 21.10.2015, s. 1).

uznawania i wykonywania przez państwa członkowskie orzeczeń sądowych oraz zgodności norm mających zastosowanie w państwach członkowskich w przypadku kolizji przepisów i jurysdykcji.

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 6 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści danej umowy międzynarodowej. Cel i treść niniejszego wniosku dotyczącego decyzji Rady ograniczają się jednak do postanowień umowy międzynarodowej, które wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji UE, tj. art. XIII Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, który dotyczy jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych oraz który ma wpływ na prawo wtórne Unii dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych, określone w rozporządzeniu (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r.

W związku z tym podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) pkt (v) TFUE w związku z art. 81 ust. 2 TFUE. Rada stanowi większością kwalifikowaną po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

Postanowienia dotyczące uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych określone w art. XIII Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową nie powinny mieć pierwszeństwa przed odpowiednimi przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) nr 1215/2012 rozszerzonym na Danię na mocy Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych¹⁰. W związku z tym, podobnie jak w przypadku wspomnianej decyzji Rady z dnia 15 grudnia 2013 r. dotyczącej protokołu zmieniającego konwencję wiedeńską, zainteresowane państwa członkowskie powinny złożyć oświadczenie dotyczące stosowania prawa UE.

Irlandia jest związana rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona), a zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Nie dotyczy.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek został sporządzony na wzór przyjętych już decyzji Rady w tej samej sprawie i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu, jakim jest zapewnienie poszanowania wyłącznej kompetencji zewnętrznej UE w odniesieniu do niektórych postanowień Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową oraz upoważnienie Polski i Litwy do przystąpienia do Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową oraz do przystąpienia do zmiany tej konwencji.

¹⁰ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62. Rozporządzenie nr 1215/2012 ma zastosowanie w Danii na mocy Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych. Niezbędne zmiany prawne weszły w życie w Danii 1 czerwca 2013 r.

- **Wybór instrumentu**

Ponieważ przedmiot dotyczy konwencji międzynarodowej, nie ma innego wyboru niż przyjęcie decyzji Rady zgodnie z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) pkt (v) TFUE upoważniającej Polskę i Litwę do stania się stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu niniejszego wniosku.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Przeprowadzono intensywne konsultacje z polskim Ministerstwem Energii w celu zapewnienia, aby upoważnienie do przystąpienia do Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową było zgodne z harmonogramem określonym w programie polskiej energetyki jądrowej z 2020 r.

Skonsultowano się również z litewskim Ministerstwem Energii.

Ponadto warsztaty MAEA na temat cywilnej odpowiedzialności za szkodę jądrową, które odbyły się w dniach 21–24 października 2025 r. w Wilnie (Litwa), były okazją do przeanalizowania korzyści płynących z Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową w postaci ustanowienia globalnego systemu odpowiedzialności za szkodę jądrową. Komisja aktywnie uczestniczyła w warsztatach, również w celu wyjaśnienia niniejszej inicjatywy państwom będącym już stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową oraz przyszłym umawiającym się stronom.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja oparła się na szeroko zakrojonych pracach przeprowadzonych przez MAEA, w szczególności na jej planie działania na rzecz ustanowienia globalnego systemu odpowiedzialności za szkodę jądrową, który uwzględnia obawy wszystkich państw, które mogą zostać dotknięte incydem jądrowym. W tym kontekście szczególne znaczenie mają działania Międzynarodowej Grupy Ekspertów ds. Odpowiedzialności za Szkodę Jądrową (INLEX), która podkreśliła, że Konwencja o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową zapewnia mechanizm umożliwiający osiągnięcie stosunków traktatowych z jak największą liczbą państw, z myślą o powszechnym uczestnictwie w globalnym systemie odpowiedzialności za szkodę jądrową.

- **Ocena skutków**

Podobnie jak w przypadku decyzji Rady dotyczących innych konwencji o odpowiedzialności za szkodę jądrową, nie przeprowadzono oceny skutków przystąpienia Polski i Litwy do Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową.

Z konsultacji z zainteresowanymi stronami i zgromadzonej wiedzy fachowej jasno jednak wynika, że Konwencja o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową stanowi ramy prawne zapewniające lepsze zabezpieczenia niż istniejące umowy międzynarodowe dotyczące odpowiedzialności za szkody jądrowe.

Katastrofa w Fukushima w 2011 r. rzeczywiście ujawniła znaczne luki w gotowości finansowej, ponieważ koszty odszkodowań znacznie przekraczały zasoby dostępne w ramach japońskiego krajowego systemu odpowiedzialności. Incydent ten uwypuklił potrzebę

ustanowienia w konwencjach międzynarodowych bardziej rygorystycznych wymogów finansowych i mechanizmów reagowania na poważne awarie.

Za sprawą Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową dąży się do sprostania temu wyzwaniu przez promowanie zwiększonych odszkodowań, w tym promowanie międzynarodowego funduszu uzupełniającego kwotę odszkodowania dostępnego za szkody jądrowe. Konwencję opracowano jako instrument nadrzędny wobec innych międzynarodowych konwencji o odpowiedzialności oraz jako podstawę globalnego systemu odpowiedzialności za szkodę jądrową, który mógłby przyciągnąć szerokie poparcie zarówno państw posiadających elektrownie jądrowe, jak i tych, które ich nie posiadają. Obszerną dokumentację dotyczącą korzyści płynących z systemu Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową można znaleźć na specjalnej stronie internetowej MAEA¹¹.

Przystąpienie Polski i ratyfikacja przez Litwę zwiększą liczbę państw Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, przyczyniając się tym samym do osiągnięcia celu, jakim jest stworzenie globalnego systemu odpowiedzialności za szkodę jądrową.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Nie dotyczy.

¹¹ <https://www.iaea.org/topics/nuclear-liability-conventions/convention-supplementary-compensation-nuclear-damage>.

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Republikę Litewską i Rzeczpospolitą Polską do stania się stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową oraz stronami zmiany tej konwencji w interesie Unii Europejskiej oraz do złożenia oświadczenia w sprawie stosowania odpowiednich wewnętrznych przepisów prawa Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) pkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową została przyjęta w dniu 12 września 1997 r. i weszła w życie w dniu 15 kwietnia 2015 r.
- (2) Konwencja o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową ma na celu ustanowienie minimalnej krajowej kwoty odszkodowania oraz dalsze zwiększenie kwoty odszkodowania ze środków publicznych udostępnianych przez umawiające się strony, jeżeli kwota krajowa będzie niewystarczająca do zrekompensowania szkód spowodowanych incydem jądrowym. Zwiększa to zatem pewność prawa dla inwestorów i dostawców oraz potencjalnych ofiar incydentów jądrowych.
- (3) Dnia 13 stycznia 2026 r. umawiające się strony Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową przyjęły w drodze konsensusu zmianę znoszącą wymóg, aby państwa nieposiadające reaktorów jądrowych wnoszą do Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową wkład ze środków publicznych. Zmiana ta wejdzie w życie, gdy wszystkie umawiające się strony Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową złożą swoje dokumenty ratyfikacyjne.
- (4) Konwencja o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową jest otwarta nie tylko dla państw, które są stronami innych konwencji o odpowiedzialności za szkodę jądrową, takich jak Konwencja wiedeńska o odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową z dnia 21 maja 1963 r. lub Konwencja paryska o odpowiedzialności strony trzeciej w dziedzinie energii jądrowej z dnia 29 lipca 1960 r. (wraz ze wszelkimi zmianami tych konwencji), ale również dla innych państw, pod warunkiem że ich ustawodawstwo krajowe jest zgodne z jednolitymi zasadami odpowiedzialności cywilnej określonymi w załączniku do Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową.
- (5) Unia ma wyłączną kompetencję w odniesieniu do art. XIII Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową w zakresie, w jakim jego postanowienia mają

¹ Zgoda opublikowana w Dz.U. L [...] z [...], ELI: [...].

wpływ na prawo wtórne Unii dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012². Państwa członkowskie zachowują swoje kompetencje w odniesieniu do kwestii objętych Konwencją o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, które nie wpływają na prawo Unii.

- (6) W związku z tym państwa członkowskie, które chcą zostać stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, powinny zostać upoważnione do jej podpisania, ratyfikowania lub przystąpienia do niej w interesie Unii.
- (7) Czechy, Litwa i Rumunia podpisały Konwencję o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, a Rumunia również ją ratyfikowała, przed przystąpieniem do Unii. Włochy podpisały ją w 1998 r.
- (8) Polska i Litwa wyraziły chęć uzyskania upoważnienia do stania się stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową oraz stronami zmiany tej konwencji.
- (9) Postanowienia dotyczące uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych określone w art. XIII Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową nie powinny mieć pierwszeństwa przed przepisami regulującymi procedurę uznawania i wykonywania orzeczeń ustanowionymi rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012.
- (10) W związku z tym państwa członkowskie, które są upoważnione do stania się stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, powinny złożyć oświadczenie przewidziane w niniejszej decyzji w celu zapewnienia stosowania odpowiednich przepisów Unii.
- (11) Irlandia jest związana rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Republikę Litewską i Rzeczpospolitą Polską do stania się stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową oraz stronami zmiany tej konwencji w interesie Unii, z zastrzeżeniem warunku określonego w art. 2 niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Stając się stroną Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową, Republika Litewska i Rzeczpospolita Polska składają następujące oświadczenie: „Orzeczenia w sprawach objętych Konwencją o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową z dnia 12 września 1997 r., wydane przez sąd państwa członkowskiego Unii Europejskiej, są uznawane i wykonywane w [nazwa państwa członkowskiego składającego oświadczenie] zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej w tej dziedzinie”.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1, <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj>).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Litewskiej i Rzeczypospolitej Polskiej.
Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek DECYZJA RADY upoważniająca Republikę Litewską i Rzeczpospolitą Polską do stania się stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową oraz stronami zmiany tej konwencji w interesie Unii Europejskiej oraz do złożenia oświadczenia w sprawie stosowania odpowiednich wewnętrznych przepisów prawa Unii.

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Wymiar sprawiedliwości (współpraca sądowa w sprawach cywilnych).

1.3. Cel(e)

1.3.1. *Cel(e) ogólny(-e)*

Celem niniejszego wniosku jest upoważnienie Polski i Litwy do przystąpienia do Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową przy jednoczesnym poszanowaniu wyłącznej kompetencji zewnętrznej UE w odniesieniu do niektórych postanowień konwencji.

1.3.2. *Cel(e) szczegółowy(-e)*

Polska i Litwa będą mogły stać się stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową bez naruszania prawa UE.

1.3.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Polska i Litwa będą mogły skorzystać z przysługującego im prawa i stać się stronami Konwencji o dodatkowym odszkodowaniu za szkodę jądrową.

1.3.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Nie dotyczy

1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁽¹⁾

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Nie dotyczy

⁽¹⁾ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie unijnym (*ex ante*)

Upoważnienie państw członkowskich UE jest zgodne z wcześniejszymi inicjatywami tego samego rodzaju w następstwie opinii 1/03 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie konwencji z Lugano. Wchodzi ono w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej UE na mocy art. 3 ust. 2 TFUE. Upoważnienie może zostać udzielone jedynie przez Radę na wniosek Komisji i w związku z tym jest z natury wyłączną kompetencją, która nie podlega zasadzie pomocniczości.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*)

Zapewnione jest poszanowanie Traktatów UE, orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz precedensów w tej samej dziedzinie.

- 1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Istnieje kilka precedensów tego rodzaju upoważnień w dziedzinie odpowiedzialności za szkody jądrowe. Niniejszy wniosek opiera się na tym samym wzorcu postępowania.

- 1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet.

- 1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków*

Nie dotyczy

- 1.6. **Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego**

☐ **Ograniczony czas trwania**

☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD.MM]RRRR do [DD.MM]RRRR

☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☐ **Nieograniczony czas trwania**

Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r., po którym następuje faza operacyjna.

- 1.7. **Planowane metody wykonania budżetu⁽²⁾**

☐ **Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję**

⁽²⁾ Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

- ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii
- ☐ przez agencje wykonawcze
- ☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi
- ☐ **Zarządzanie pośrednie** przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:
 - ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym
 - ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)
 - ☐ Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu
 - ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego
 - ☐ organom prawa publicznego
 - ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe
 - ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe
 - ☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym
 - ☐ podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

Uwagi

Nie dotyczy

2. **ŚRODKI ZARZĄDZANIA**

2.1. **Zasady nadzoru i sprawozdawczości**

Nie dotyczy

2.2. **System zarządzania i kontroli**

- 2.2.1. *Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli*
[...]
- 2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*
[...]
- 2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*
[...]
- 2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**
[...]

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn. ⁽³⁾	państw EFTA ⁽⁴⁾	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów ⁽⁵⁾	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	[XX.YY.Y Y.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.Y Y.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.Y Y.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

Proponowane nowe linie budżetowe

⁽³⁾ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

⁽⁴⁾ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁽⁵⁾ Kraje kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	[XX.YY.Y Y.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.Y Y.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE
	[XX.YY.Y Y.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych		Numer					
DG: <.....>			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
Środki operacyjne							
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1a)					0,000
	Środki na płatności	(2a)					0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)					0,000
	Środki na płatności	(2b)					0,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁽⁶⁾							
Linia budżetowa		(3)					0,000
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
DG: <.....>			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF

⁽⁶⁾ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

			2024	2025	2026	2027	2021–2027
Środki operacyjne							
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1a)					0,000
	Środki płatności	(2a)					0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)					0,000
	Środki płatności	(2b)					0,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁽⁷⁾							
Linia budżetowa		(3)					0,000
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki płatności	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

⁽⁷⁾ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy			(6)	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Dział wieloletnich ram finansowych			Numer				
DG: <.....>			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
Środki operacyjne							
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1a)					0,000
	Środki na płatności	(2a)					0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)					0,000
	Środki na płatności	(2b)					0,000

Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁽⁸⁾							
Linia budżetowa		(3)					0,000
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b +3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
DG: <.....>			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
Środki operacyjne							
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1a)					0,000
	Środki na płatności	(2a)					0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)					0,000
	Środki na płatności	(2b)					0,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁽⁹⁾							

⁽⁸⁾ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

⁽⁹⁾ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Linia budżetowa		(3)						0,000
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b +3	0,000	0,000	0,000	0,000		0,000
	Środki na płatności	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000		0,000
			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027	
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000		0,000
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000		0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000		0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000		0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000		0,000
			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027	
OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000		0,000

	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na działy od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Dział wieloletnich ram finansowych		7		„Wydatki administracyjne” ⁽¹⁰⁾			
DG: <.....>			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
Zasoby ludzkie			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <.....>	Środki		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
DG: <.....>			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
Zasoby ludzkie			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

⁽¹⁰⁾ Niezbędne środki należy określić na podstawie danych dotyczących średnich rocznych kosztów, dostępnych na odpowiedniej stronie internetowej BUDGpedia.

OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <.....>	Środki	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.1.2. Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych		Numer					
DG: <.....>		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027	
Środki operacyjne							
Linia budżetowa	Środki na zobowiąz	(1a)					0,000

	ania						
	Środki na płaćności	(2a)					0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)					0,000
	Środki na płaćności	(2b)					0,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁽¹¹⁾							
Linia budżetowa		(3)					0,000
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płaćności	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
DG: <.....>			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
Środki operacyjne							
Linia budżetowa	Środki na zobowiąz	(1a)					0,000

⁽¹¹⁾ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

	ania						
	Środki na płaćności	(2a)					0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)					0,000
	Środki na płaćności	(2b)					0,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁽¹²⁾							
Linia budżetowa		(3)					0,000
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płaćności	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

⁽¹²⁾ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <...> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Dział wieloletnich ram finansowych		Numer					
DG: <.....>			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
Środki operacyjne							
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1a)					0,000
	Środki na płatności	(2a)					0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)					0,000
	Środki na	(2b)					0,000

	płatności						
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁽¹³⁾							
Linia budżetowa		(3)					0,000
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
DG: <.....>			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
Środki operacyjne							
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1a)					0,000
	Środki na płatności	(2a)					0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)					0,000
	Środki na	(2b)					0,000

⁽¹³⁾ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

	płatności						
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁽¹⁴⁾							
Linia budżetowa		(3)					0,000
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <...> wieloletnich ram	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

⁽¹⁴⁾ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

finansowych	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Dział wieloletnich ram finansowych		7	„Wydatki administracyjne” ⁽¹⁵⁾				

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

DG: <.....>	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF
-------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-------------------

⁽¹⁵⁾ Niezbędne środki należy określić na podstawie danych dotyczących średnich rocznych kosztów, dostępnych na odpowiedniej stronie internetowej BUDGpedia.

								2021–2027
Zasoby ludzkie			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <.....>		Środki	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
DG: <.....>			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027	
Zasoby ludzkie			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <.....>		Środki	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych		(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁE M WRF 2021– 2027
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Okr eślić cele i prod ukty ↓			Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. sekcja 1.6)						OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodz aj ⁽¹⁶⁾	Śred ni koszt	Nr	Kosz t	Nr	Kosz t	Nr	Kosz t	Nr	Kosz t	Nr	Kosz t	Nr	Kosz t	Nr	Kosz t	Ogół em Nr	Ogół em Kosz t
CEL SZCZEGÓŁOWY																		

⁽¹⁶⁾ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

nr 1 ⁽¹⁷⁾ [...]																		
- Prod ukt																		
- Prod ukt																		
- Prod ukt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma częstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Prod ukt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma częstkowa																		
OGÓŁEM																		

⁽¹⁷⁾ Zgodnie z opisem w sekcji 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)”.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
DZIAŁ 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.3.2. Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel

ZEWNĘTRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM
------------------------------------	-----	-----	-----	-----	--------

OKREŚLONY CEL	2024	2025	2026	2027	WRF 2021–2027
DZIAŁ 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.3.3. *Ogółem środki*

OGÓŁEM ZATWIERDZONE ŚRODKI + ZEWNĘTRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁE M WRF 2021– 2027
DZIAŁ 7					

Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte ze środków dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC) ⁽¹⁸⁾

ZATWIERDZONE ŚRODKI		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		0	0	0	0
20 01 02 03 (w delegaturach UE)		0	0	0	0
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)		0	0	0	0
Personel zewnętrzny (w EPC)					
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)		0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)		0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0
01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0

⁽¹⁸⁾ Proszę określić w tabeli poniżej, ile EPC w ramach wskazanej liczby jest już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub może zostać przesuniętych w ramach Państwa dyrekcji generalnej oraz jakie są Państwa potrzeby netto.

Inna linia budżetowa (określić) – dział 7	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7	0	0	0	0
OGÓŁEM	0	0	0	0

3.2.4.2. *Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel*

ZEWNĘTRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		0	0	0	0
20 01 02 03 (w delegaturach UE)		0	0	0	0
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)		0	0	0	0
Personel zewnętrzny (w EPC)					
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)		0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)		0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0

01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 7	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7	0	0	0	0
OGÓŁEM	0	0	0	0

3.2.4.3. Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem

OGÓŁEM ZATWIERDZONE ŚRODKI + ZEWNĘTRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)				
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0	0	0	0
20 01 02 03 (w delegaturach UE)	0	0	0	0
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)	0	0	0	0
Personel zewnętrzny (w EPC)				
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)	0	0	0	0

20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)		0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0
01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 7		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7		0	0	0	0
OGÓŁEM		0	0	0	0

Personel niezbędny do wdrożenia wniosku (w EPC):

	Personel już pracujący w służbach Komisji	Personel dodatkowy*		
		Finansowany z działu 7 lub ze środków „Badania naukowe”	Finansowany z linii BA	Finansowany z opłat
Stanowiska w planie zatrudnienia			Nie dotyczy	

Personel zewnętrzny (CA, SNE, INT)				
------------------------------------	--	--	--	--

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

Obowiązkowo w tabeli poniżej: szacowany wpływ wniosku/inicjatywy na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego realizacja wniosku/inicjatywy, we wskazanym wierszu należy podać środki z działu 7.

Środki z działów 1–6 należy podać w wierszu „Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych”. Wydatki te odnoszą się do budżetu operacyjnego na ponowne wykorzystanie / zakup / rozwój platform / narzędzi informatycznych bezpośrednio związanych z realizacją inicjatywy oraz powiązanych z nimi inwestycji (np. licencje, badania, przechowywanie danych). Informacje podane w tej tabeli powinny zgadzać się z informacjami przedstawionymi w sekcji 4 „Wymiar cyfrowy”.

OGÓŁEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
DZIAŁ 7					
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Poza DZIAŁEM 7					
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

Wniosek/inicjatywa:

- ☐ może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).
- ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.
- ☐ wymaga rewizji WRF.

3.2.7. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- ☐ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Ogółem
Określić organ współfinansujący					
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem					

3.3. **Szacunkowy wpływ na dochody**

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne
 - ☐ wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁽¹⁹⁾			
		Rok	Rok	Rok	Rok

⁽¹⁹⁾ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

		2024	2025	2026	2027
Artykuł					

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmuje.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

4. **WYMIAR CYFROWY**

4.1. **Wymogi cyfrowe**

Jeżeli inicjatywa oceniana jest jako nieposiadająca wymogów cyfrowych, proszę wyjaśnić, dlaczego nie wykorzystuje się środków cyfrowych.

Wniosek nie ma wymiaru cyfrowego: jest to zwykle upoważnienie niektórych państw członkowskich do przystąpienia do konwencji.

W przeciwnym razie w poniższej tabeli proszę wymienić wymogi cyfrowe:

Odniesienie wymogu	do	Opis wymogu	Podmiot lub podmioty, których dotyczy wymóg lub na które wymóg ten ma wpływ	Procesy ogólne	Kategorie

4.2. Dane

Ogólny opis danych objętych zakresem inicjatywy oraz wszelkie powiązane normy/specyfikacje

Rodzaj danych	Odniesienie do wymogu/wymogów	Normy lub specyfikacje (stosownie do przypadku)
Rodzaj danych #1		
Rodzaj danych #2		

Powiązanie z europejską strategią w zakresie danych

Wyjaśnić, w jaki sposób wymogi te są zgodne z europejską strategią w zakresie danych.

[...]

Powiązanie z zasadą jednorazowości

Wyjaśnić, w jaki sposób uwzględniono zasadę jednorazowości i w jaki sposób zbadano możliwość ponownego wykorzystania istniejących danych.

[...]

Wyjaśnić, w jaki sposób nowo utworzone dane są możliwe do znalezienia, dostępne, interoperacyjne i nadające się do ponownego wykorzystania oraz spełniają normy wysokiej jakości.

[...]

Przepływ danych

Wypełnić poniższą tabelę dla każdego rodzaju danych:

Rodzaj danych	Odniesienia do	Podmiot	Podmiot	Czynnik	Częstotliwość
---------------	----------------	---------	---------	---------	---------------

	wymogów	dostarczający dane	otrzymujący dane	uruchamiający wymianę danych	(jeżeli dotyczy)
Rodzaj danych #1					
Rodzaj danych #2					

4.3. Rozwiązania cyfrowe

W odniesieniu do każdego rozwiązania cyfrowego podać odniesienie do dotyczących go wymogów cyfrowych, opis wymaganej funkcjonalności rozwiązania cyfrowego, organ, który będzie za nie odpowiedzialny, oraz inne istotne aspekty, takie jak możliwość ponownego użycia i dostępność. Ponadto należy wyjaśnić, czy rozwiązanie cyfrowe ma na celu wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji.

Rozwiązanie cyfrowe	Odniesienia do wymogów	Podstawowa wymagana funkcjonalność	Organ odpowiedzialny	W jaki sposób zapewniania jest dostępność?	W jaki sposób uwzględniono wymóg ponownego wykorzystania?	Wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji (stosownie do przypadku)
Rozwiązanie cyfrowe #1						
Rozwiązanie cyfrowe #2						

W odniesieniu do każdego rozwiązania cyfrowego wyjaśnić, w jaki sposób rozwiązanie cyfrowe spełnia wymogi i obowiązki wynikające z unijnych ram cyberbezpieczeństwa oraz innych mających zastosowanie polityk cyfrowych i aktów ustawodawczych (takich jak eIDAS, jednolity portal cyfrowy itp.).

Rozwiązanie cyfrowe #1

Polityka cyfrowa lub sektorowa (jeżeli mają zastosowanie)	Wyjaśnienie, w jaki sposób te polityki są zgodne
<i>Akt w sprawie sztucznej inteligencji</i>	
<i>Ramy UE dotyczące cyberbezpieczeństwa</i>	
<i>eIDAS</i>	
<i>Jednolity portal cyfrowy oraz IMI</i>	
<i>Inne</i>	

Rozwiązanie cyfrowe #2

Polityka cyfrowa lub sektorowa (jeżeli mają zastosowanie)	Wyjaśnienie, w jaki sposób te polityki są zgodne
<i>Akt w sprawie sztucznej inteligencji</i>	

Ramy UE dotyczące cyberbezpieczeństwa	
eIDAS	
Jednolity portal cyfrowy oraz IMI	
Inne	

4.4. Ocena interoperacyjności

Opisać cyfrową(-e) usługę(-y) publiczną(-e), na którą(-e) mają wpływ wymogi

Cyfrowa usługa publiczna lub kategoria cyfrowych usług publicznych	Opis	Odniesienia do wymogów	Rozwiązania w zakresie Interoperacyjnej Europy (NIE MA ZASTOSOWANIA)	Inne rozwiązania w zakresie interoperacyjności
Cyfrowa usługa publiczna #1				
Kategoria cyfrowych usług publicznych zgodnie z COFOG ⁽²⁰⁾ #1				

Ocena wpływu wymogów na interoperacyjność transgraniczną

Cyfrowa usługa publiczna #1

Ocena	Środki	Potencjalne utrzymujące się bariery (jeśli dotyczy)
--------------	---------------	--

⁽²⁰⁾ <https://op.europa.eu/en/web/eu-vocabularies/concept-scheme/-/resource?uri=http://data.europa.eu/7yx/cofog>.

Dostosowanie do istniejących polityk cyfrowych i sektorowych. Proszę wymienić mające zastosowanie polityki cyfrowe i sektorowe.	Polityka cyfrowa lub sektorowa #1 Polityka cyfrowa lub sektorowa #2 Polityka cyfrowa lub sektorowa #3	Ograniczenie #1 Ograniczenie #2 <i>Ograniczenie #3</i>
Środki organizacyjne na rzecz sprawnego transgranicznego świadczenia cyfrowych usług publicznych. Proszę wymienić przewidywane środki zarządzania.	Środek zarządzania #1 Środek zarządzania #2 Środek zarządzania #3	Ograniczenie #1 Ograniczenie #2 <i>Ograniczenie #3</i>
Środki podjęte w celu zapewnienia wspólnego zrozumienia danych. Proszę wymienić takie środki.	Środek #1 Środek #2 Środek #3	Ograniczenie #1 Ograniczenie #2 <i>Ograniczenie #3</i>
Stosowanie wspólnie uzgodnionych otwartych specyfikacji i norm technicznych. Proszę wymienić takie środki.	Środek #1 Środek #2 Środek #3	Ograniczenie #1 Ograniczenie #2 <i>Ograniczenie #3</i>

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Proszę wypełnić poniższą tabelę dla każdego środka wspierającego wdrażanie cyfrowe

Opis środka	Odniesienia do wymogów	Rola Komisji (jeśli dotyczy)	Zaangażowane podmioty (jeśli dotyczy)	H a r m o n o g r

				a m (j e ś l i d o t y c z y)
Środek #1				
Środek #2				
Środek #3				